Venus a învins Leicester City cu 2-0 (1-0)

Virtualii campioni naţionali au făcut o partidă excelentă. - Englezii au practicat un football de inegalabilă calitate dar au fost ineficaci

In faţa unei asistenţe emoţionate de solemnitatea inedită care a precedat desfăşurarea jocului, a debutat în Capitală — şi în Europa — echipa engleză Leicester City, «the promotion team» al anului 1937. Ceeace înseamnă (şi caracterizează) o echipă proaspăt promovată, deci în plină ascensiune şi în care se pun mari speranţe pentru viitorul campionat.

Această echipă — precedată de o faimă apreciabilă — a fost învinsă în matchul ei de debut pe continent.

Nu va fi — vă asigurăm — stupoare în Anglia. Nu sunt stupefiaţi însăşi simpaticii jucători cari au evoluat eri pe arena Venus. Dacă cineva îşi imaginează că această echipă profesională a plecat în turneu ca să înscrie în palmares o serie de victorii se înşeală. După cum înşelaţi au fost aceia cari — anul trecut — nu şi-au putut explica răspunsul senin pe care l-a dat faimosul Busby, când a fost întrebat de cineva:

— Cum aţi pierdut cu 5—1 la Zagreb? Nu sunteţi dezolaţi?...

—Dezolaţi? Dece?...

Aceasta este mentalitatea tuturor jucătorilor englezi, când se află pe continent. Şi nu numai a jucătorilor de club, cari angajează prestigiul unui cerc restrâns de suporteuri. Ci şi al celor din echipa naţională — când se află cu această echipă pe continent şi angajează prestigiul întregei naţiuni britanice.

Rezultatul, oricât de strălucit ar fi el, nu are valoare atâta vreme cât este realizat după un joc inferior.

Jocul să fi bun, cât mai bun şi cât mai aplaudat. Deaceia, fără îndoială, ineficacitatea excelentei echipe care se află acum în Capitală, tot deaceia stăruinţele de a furniza

ALBU

un football cât mai clar, mai technic şi mai «fair».

Or, din acest punct de vedere exibiţia făcută de oaspeţi a fost inegalabilă. Doar Liverpool — dintre toate marile echipe străine cari ne-au vizitat — a arătat o technică mai bună ca formaţia lui Leicester City Ne vom ocupa mai jos, de virtuozitatea technică a jucătorilor englezi.

Mai întâiu — se cuvine însă precizat rolul jucat în această întâlnire — de Venus, de invingător.

Venus

După ultimele performanţe ale Venusului, am ascultat opinii şi am petit păreri cari condamnau — definitiv! — valoarea şi posibilităţile Venusului şi-i evaluau şansele lui în competiţia cupei Europei Centrale în care, probabil, va concura, la o cotă foarte măruntă. Nu s'a ţinut seamă de faptul că în faţa lui First Vienna, echipa lui Platko, nu a jucat football ci a făcut experienţe. Nu s'a avut în vedere amănuntul, foarte important, că în această echipă debuta un jucător şi că acest jucător nu putea să se egaleze alături de alţii cu cari colabora pentru prima oară.

Eri, Venus a prezentat o echipă complectă şi neschimbată în tot cursul celor 90 de minute şi jucătorii — cari au început intimidaţi — au sfârşit jocul în vevă mare şi în stăpâni ai terenului.

Trebuie însă convenit că în acest match Venus a dovedit o formă pe care n'a avut-o decât la începutul sezonului, când şi-a agonisit zestrea de puncte, cu care domină azi clasamentul Diviziei Naţionale. (Ceeace este iar un semn bun şi îmbucurător pentru footballul nostru). Cu Bodola în înaintare şi — desigur — cu Petea restabilit, Venus va conta pe o înaintare extraordinară, care va face clipe amare adversarului său din cupă. Cât priveşte apărarea ea a întrebuinţat tactica din matchul cu F. C. Rapid şi a anulat orice posibilitate de marcare pentru adversar.

Colea

In matchul de eri, factorul cel mai de seamă al performanţei venusiste a fost Colea Vâlcov, al cărui simţ tactic este admirabil. Păcat că acest jucător nu are o technică mai bună, ar fi cel mai complect jucător al echipei. Totuşi, chiar cu această lipsă. Colea este astăzi foarte util echipei şi tacticei ei.

Venus a practicat eri jocul pe care-l indicam noi în cronica matchului cu First Vienna. (Ceeace nu trebue să însemne că au fost urmate sugestiile noastre, ci e probabil că aceleaşi observaţii au fost făcute de conducătorii technici ai echipei)

Anume, Venus a uzat în acţiunile sale ofensive de passe lungi şi în cruciş, cu dese şi spontane schimbări de locuri între echiperi ei. Ceeace a surprins apărarea oaspeţilor, deseori depăşită.

Cu puţin noroc, Venus putea face şi un scor mai mare. Păcat că nu l-a făcut căci noi nu suntem englezi, noi urmărim şi rezultatul. Cu atât mai bine când el este obţinut în urma unui joc de calitate— cum a fost cazul eri.

Englezii pe continent

Dar, dacă englezii nu urmăresc rezultatul, caută — şi reuşesc — să facă impresie prin calitatea desăvârşită a exibiţiei lor. Căci, în fond asta au vrut englezii, asta o vor în rarele lor turnee continentale. Să demonstreze footballul — aşa cum se joacă el în patria lui de origină.

Este interesant, dealtfel, cum justifică englezii înfrângerile lor din partea echipelor continentale.

«Cel mai bun football — spun ei — se practică în Anglia. Echipele de pe continent, cari au copiat acest sport dela noi, nu ne-au întrecut. Ele dibuesc, deocamdată, formule noui, de joc, mai potrivite cu temperamentul lor specific. Noi jucăm footballul mai complect. Dacă suntem învinşi pe continent, este pentrucă ne surprinde iuţeala cu care se joacă în Europa».

Se pare că aceasta este explicaţia cea mai exactă a insucceselor engleze în faţa echipelor europene. Dealtfel, ilustrarea cea mai reuşită a acestei explicaţiuni a oferit-o matchul de eri în care englezii au dominat de departe ca football şi ca joc de ansamblu, dar au fost depăşiţi, prin simplicitatea jocului furnizat de adversar.

Cum spuneam însă şi mai sus, englezii nu iau lucrurile — şi înfrângerile — în tragic. Şi sunt fericiţi.

Noi — altă mentalitat — nu acceptăm înfrângrile, chiar dacă murim frumos. Suntem fericiţi — dacă învingem, fie şi după un joc slab.

Care e mentalitatea cea mai bună, cea mai sportivă?...

Este cazul, în această ordine de idei, să arătăm că lupta dintre footballul continental şi cel insular — luptă care este încă nedecisă — se rezumă la antagonismul dintre cele două principii. Al englezilor, cari mai presis de orice sunt preocupaţi de calitatea jocului şi a jucătorilor — şi al continentalilor, a căror primordială preocupare este rezultatul.

Pentru a practica un joc cât mai bun, englezii au şcolile cele mai perfecţionate dintre, antrenorii cei mai pricepuţi şi jucătorii cei mai scump plătiţi. In schimb — conservatori — echipele lor nu renunţă la formelele clasice de joc, cari au de scop să asigure spectacolul, dar care nu sunt deloc simple.

Europenii, dimpotrivă, au mărit simplificarea jocului. Stilul italian— care este opus celui englez — este cel mai simplu din toate, pentrucă urmăreşte poarta în linie directă, cu cât mai puţine complicaţii.

E drept că englezii trebuie să fie conservatori, pentrucă numai stilul clasic convine temperamentelor lor ponderat şi flagmatic. Dupăcum italienii—şi, în general, meridionalii— trebuie să adopte stilul latin, dacă vor să întreacă pe englezi. Cu calcul prea mult, cu pondere şi cu sânge rece, nu o vor reuşi niciodată.

Leicester City

N'am vorbit încă despre Leicester City, deşi observaţiunile de ordin generic pe cari le-am făcut asupra footballului englez, i se aplică în întregime.

Leicester City — deşi învins — a făcut eri mare impresie cunoscătorilor. Nici o echipă din câte ne-a vizitat nu a avut jucători cu o tehnică individuală mai bună ca ai acestei formaţii.

Fiecare jucător controlează mingea cu o dexteritate pe care nu o vom egala nici peste cinci ani. Passele sunt executate cu o preciziune matematică, în câmp. Dar nimeni nu insistă în faţa porţei. Toate centrările extremelor — şi tebue spus că extremele, în special cea dreaptă — au centrat de zeci de ori—erau lăsate pe seama fundaşilor adverşi.

Periculos şi eficace au jucat oaspeţii numai spre sfârşitul matchului, când au început să aibe senzaţia mai precisă a înfrângerii şi ar fi vrut, poate, să egaleze. Atunci au atacat cu passe în adâncime şi au tras la poartă. Dar era prea târziu. Incălziţi de perspectivele victoriei, venusiştii s'au apărat îndârjit şi n'au mai lăsat nimic să treacă.

Dintre jucătorii oaspeţilor impresia cea mai puternică a făcut-o extremul dreapta, Caroll. *Este unul din cei mai buni technicieni cari au evoluat pe arena noastră. Driblează cu o uşurinţă uluitoare. Nu sunt mulţi jucători cari se pot făli că l-au driblat pe Albu, când au rămas faţă în faţă cu el. Ei bine, acest Caroll l-a depăşit de nenumărate ori pe internaţionalul nostru şi adesea l-a driblat de câte trei, patru ori, spre amuzamentul galeriei. Centrările sale, trimise clasic, în faţa porţei şi la înălţimea capului, n'au fost însă exploatate. Probabil că* Bowers, *care a jucat eri dar n'a fost văzut, mai ales mingile trimise de Caroll le-a exploatat când a reuşit să fie goal-getterul sezonului trecut. Aici, la Bucureşti însă, Bowers n'a jucat. Şi-a rezumat activitatea la câteva mingi servite interilor, lucruri din cari, este adevărat, am putut identifica pe marele jucător.*

Foarte bun este halful centru Sharman, *un jucător cu o statură ideală pentru acest post. Este foarte greu de trecut. Humi a fost aproape desfiinţat în prima repriză. După pauză Sharman a stat mai aproape de înaintarea sa şi Humi s'a putut mişca mai în voie.*

Fundaşii, aproape imposibil de trecut în luptă individuală, au fost uşor de înşelat prin deschideri lungi pe aripi, căci joacă prea aproape unul de celalt şi lasă aripile descoperite. (Şi astăzi, aripile sunt Bindea şi Dobay...)

Impresia frumoasă a făcut portarul Mc. Laren, *cel mai voinic om al echipei. Are un plasament foarte bun şi câteva goaluri au fost ratate de venusişti numai din această cauză — a plasamentului lui Mc. Laren, care a acoperit întregul unghiu de shot al adversarului.*

*

Venus, despre care am vorbit şi mai sus, a făcut un match excelent— cum nu a mai făcut de mult în acest sezon. Echipa a jucat iute şi a respectat întocmai tactica ce i-a fost impusă. Aripile, cari în ultimele eşiri publice nu dăduseră satisfacţie, au mers eri foarte bine.

Cel mai bun compartiment al echipei l-a constituit apărarea, unde Burdan, Sfera şi Albu — în egală măsură — au jucat cu sârguinţă şi precizie.

In linia de mijlocaşi Gorgoriu a fost mai slab, deşi aripa lui, Stubbs, nu a impresionat.

Feraru a fost singurul mijlocaş ofensiv. Iar Colea a făcut o muncă apreciabilă în apărare.

Ion Vornic

(Continuare în pag. 4-a)

Azi la Venus

Ripensia este al doilea adversar al echipei engleze Leicester City

Timişorenii prezintă o echipă „revoluţionară": Ciolac half, Nagy half centru şi Sepi centru înaintaş. Un match mare în perspectivă cu un rezultat deschis

Astăzi, după amiază, începând dela orele 17.45, arena din Splaiul Independenţei va fi din nou o mare de capete. Se va desfăşura o partidă, chemată spre un mare succes. Al doilea match al turneului cu Leicester City va avea loc. Echipa engleză înfruntă pe Ripensia.

LEICESTER CITY, O ECHIPA PRIN EXCELENŢA TEHNICA

Primul joc al englezilor s'a soldat cu o înfrângere. Venus a reuşit o strălucită performanţă. Cu 2—0, a spulberat orice pretenţii ale oaspeţilor.

Cei care au urmărit jocul de eri au rămas entuziasmaţi de posibilităţile englezilor.

Leicester City este o echipă prin excelenţă tehnică.

Cei unsprezece jucători alcătuesc un ansamblu de o omogenitate perfectă care funcţionează ireproşabil.

Fiecare jucător este o piesă dintr'un mecanism perfect, dintr un mecanism care nu are nici o pană în tot cursul celor 90 de minute.

Jocul lor surprinde în mod plăcut ochiul. Mingea este trecută cu mare viteză dela un jucător la altul. Pe jos în passe scurte, când se joacă în tripletă. Dar echipierii mai au şi tactică precisă. Aripile sunt puse în mişcare tot timpul prin deschideri surprinzătoare de pe o aripă pe alta, care au darul să pună în dificultate pe adversar.

Un alt atout cu care Leicester City a impresionat publicul bucureştean a fost nota de perfect cavalerism cu care au combătut. In timpul celor 90 minute, nu au făcut decât o singură infracţiune: un foult asupra lui Gruin de către masivul Sharman. Un foult însă involuntar care a fost imediat sancţionat. A fost dealtfel şi ultimul.

CE ECHIPA ALINIAZA LEICESTER CITY

Deşi învinsă eri de către Venus, echipa britanică nu va suferi nici o modificare în formaţie.

Va juca tot «unsprezecele»:

Mac Laren, Frame, Jones, Smith, Sharman, Grosvenor, Carroll, Maw, Bowers, Leddle, Stubbs.

Reamintim cine sunt cei unsprezece purtători ai echipei din Leicester:

SEP. SMITH, căpitanul echipei, joacă mijlocaş dreapta şi este titular în echipa reprezentativă a Angliei. Are o putere de pătrundere şi un serviciu pe care s'au sprijinit multe din victoriile Angliei şi care — este indiscutabil — va face o mare impresie la Bucureşti.

A. Mc. LAREN, portarul echipei, a jucat în repetate rânduri în echipa reprezentativă a Scoţiei.

W. FRAME, fundaş dreapta, deşi are numai 20 de ani, este unul din cei mai buni fundaşi ai Angliei şi a intrat în vederile selecţioneurilor pentru viitoarele matchuri ale Angliei. Deocamdată, este «probabil» selecţionat.

D. JONES joacă în postul de fundaş stânga şi este un jucător în care se pun mari speranţe. E drept că Jones a corespuns ori de câte ori i s'a arătat încrederea. A jucat în echipa reprezentativă a ţării Galilor şi a dat deplină satisfacţie.

F. SHARMAN, mijlocaşul centru este unul dintre cei mai buni ocupanţi ai acestui post — dintre elementele tinere ale Angliei.

P. GROSVENOR, care ocupă postul de mijlocaş stânga, este — în adevărata accepţie a cuvântului, un jucător mare.

In echipa lui Leicester City are rol de half ofensiv. Impresionează mai ales prin viteza de execuţie, cu care-şi debordează adversarul direct.

I. CAROLL, extremul dreapta, a fost selecţionat în chipa Irlandei. Este un jucător cu o tehnică desăvârşită.

A. MAW este inter-dreapta. Jucător foarte activ şi excelent shoteur. Practică un football foarte eficace.

J. BOWERS, centrul înaintaş, este vedeta echipei şi are reputaţia de goal-getter inegalabil. In sezonul trecut a înscris 45 de goaluri — atâtea ulte de cât faimosul Drake dela Arsenal.

D. LIDDLE, inter-stânga, este un atlet cu un fizic impresionant şi, în acelaş timp, posedă o technică foarte bună. Este internaţional scoţian.

E. STUBBS, extremul-stânga este un uriaş de 2 metri — şi este cel mai rapid extrem englez.

FORMAŢIA RIPENSIEI

Echipa pe care timişorenii o aliniază merită un comentariu aparte. Pavlovici, Burger şi Agner vor alcătui tripleta ofensivă.

In linia de mijloc vor surveni modificări de deosebită importanţă. Astfel în centru va juca Nagy I de la Chinezul, care în viitorul sezon va activa la Ripensia. Actualul jucător al Chinezului a şi semnat pentru echipa campionilor. Pe o aripă va trece Deheleanu care va juca o singură repriză. In cea de a doua va fi înlocuit cu Ciolac care va fi supus unui examen pentru a i se constata dacă posedă aptitudini pentru postul de mijlocaş. Pe cealaltă aripă, va juca Lazăr.

La înaintare va surveni o singură modificare. Sepi îşi va asuma conducerea liniei de atac. Noul ripensist este supus unui cât mai des contact cu ceilalţi atacanţi, pentru ca să reuşească să se familiarizeze cu jocul lor; componenţa aripilor a rămas neschimbată. Pe cea dreaptă, va juca Bindea şi Beke, iar pe aripa stângă Schwars şi Dobay.

UN MATCH DESCHIS

Rezultatul de eri nu trebuie considerat riguros exact. Leicester City a intrat pe teren cu convingerea că nu va avea ce alege din adversarul ce i se opunea A jucat pentru public iar nici de cum pentru rezultat. Jucătorii au fost cu toţii mulţumiţi de aplauzele publicului şi nu a acordat nici o privire — fie ea grijulie — scorului. Când situaţia a fost 2 0 pentru Venus, Leicester City a început să joace. Era însă prea târziu Mecanismul Venusului începuse să funcţioneze ireproşabil iar apărarea realiza minuni.

In jocul de astăzi, Leicester City nu mai intră pe teren cu mare încredere Ştie acum ce înseamnă replică românească, ştie că nu-i de glumit cu o echipă română Şi va juca în consecinţă, aşa cum joacă de obiceiu în Anglia unde jucătorii ştiu că nu au matchuri dinainte câştigate, ci numai matchuri grele.

Ce va eşi din ciocnirea cu Ripensia este greu de anticipat. In orice caz vom asista la un match dramatic, în cursul căruia ambele apărări vor fi puse la contribuţii din cel mai grele.

Pentru o cât mai răsunătoare propagandă a footballului românesc, dorim o victorie a Ripensiei.

ARBITRAJUL

D. Tică Iliescu are misiunea de a conduce ostilităţile. D-sa va fluera începutul la orele 17 45

Trei aspecte: Băr bulescu este singur în faţa porţii engleze părăsită de Mac Laren, care se află la pământ. Nu va marca totuş deoarece mingea va ieşi afară. Mijloc: Acelaş Bărbulescu shotează dar portarul lui Leicester City va prinde. Dreapta: englezii salută publicul.